

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Un jubileu.

Patruzeci de ani de Arhierie.

Vorbirea domnului Andreiu Bârseanu.

Dăm astăzi frumoasa vorbire, cu care domnul *Andreiu Bârseanu*, presidentul „Asociațiunii”, a felicitat Duminecă, din încredințarea și în numele domnilor deputați sinodali, pe Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru *Ioan Mețianu*, din prilejul împlinirii anului al patruzecilea de Arhierie. A spus următoarele:

Escelența Voastră, Înaltpreasfințite Părinte Arhiepiscop și Mitropolit!

Dela introducerea vieții noastre constituționale bisericesti s'a făcut obiceiul, ca, de câte ori se întrunesc corporațiunile legiuitoare ale bisericii, membrii lor să se înfățișeze înaintea cârmuitorilor duhovnicești, a Arhierilor, ca de o parte să arate încrederea, stima și venerațiunea, ce le au față de dâșii, iară de altă parte să dea expresiune sentimentelor lor de alipire față de biserică noastră strămoșească.

Urmând acestui frumos obicei, am îndrăznit și noi, membrii ai Sinodului arhidiecezan abia întrunit, precum și ai Consistorului arhidiecezei Transilvaniei, să venim înaintea Escelenței Voastre, în tocmai cum fiii cei buni se adună în jurul părintelui lor mult iubit, ca în chipul acesta să aducem prinosul sentimentelor noastre de iubire și devotament, atât față de instituțiunea sfântă a bisericii, cât și față de persoana Escelenței Voastre, ca conducător vremelnic al acestei sfinte instituțiuni.

Cu deosebire în împrejurările grele de astăzi, când tronuri și staturi se clatină, când sângele omenesc curge șiroaie, când nu știm, ce ne va aduce ziua de mâine, simțim o trebuință imperativă a ne grupa în jurul bisericii noastre strămoșești și a conducătorilor ei, în tocmai cum puii de potârniche se adună sub aripile ocrotitoare ale mamei lor în vreme de primejdie.

Da, la sânul mângâietor al bisericii noastre naționale alergăm cu toții, la sânul acelei biserici, care ne-a ocrotit de atâtea ori în vremuri grele și care ne-a mântuit tot ce avem mai scump în această lume: limbă, tradiție și obiceiuri, cu un cuvânt, întreagă ființa noastră etnică, — căci cine altul, decât ea, va putea alina atâtea suferințe, va putea svânta atâtea lacrimi, va da mână de ajutor atâtor mame nemângâiate, atâtor văduve și atâtor orfani, rămași fără nici un sprijin; cine

altul, decât dânsa, ne va întări și ne va îmbărbăta, ca să trecem peste aceste clipite de grea cum-până?...

În adevăr, dacă credința religioasă este o necesitate și un bine neprețuit pentru om, valoarea ei se cunoaște, se simte mai bine în astfel de clipite.

Când întregă lumea ne părăsește, când întreg pământul pare-că se sguduie din vechile-i temelii, Dumnezeu este mai aproape de noi.

La el deci vom alerga, în sânul bisericii lui vom căuta scăpare, la sânul acelei mame bune, care ne mângăie și ne povățuește pe calea cea dreaptă dela leagăn până la sicriu. Și față de această bună mamă ne vom simți cu atât mai legați, cu atât mai alipiți, cu cât ne vom da seamă mai bine de bunătățile ei; iară față de slujitorii ei vrednici vom avea cu atât mai multă stimă și dragoste.

Între acești slujitori ne-am deprins a Te socoti și pe Escelența Ta.

De patruzeci de ani, de când Ți-a fost dat a purta cărja arhierască, ai dovedit că nutrești în inimă credința în Dumnezeu și alipire neclătită față de biserică strămoșească.

Trăind în tinerețe și în vârsta primă a bărbăției în apropierea și în tovărășia bărbăților mari, cari au pus temelii nouă și trainice bisericii noastre naționale, Escelența Ta ai avut prilej a le cunoaște gândurile și vrerile, și ajungi mai târziu în locurile din fruntea ei, Te-ai hotărât a urma mai departe lucrările lor, întărind și apărând fără preget Sionul nostru românesc.

Mai întâiu în de Dumnezeu păzita dieceză a Aradului, timp de 24 de ani, ai dezvoltat o activitate neîntreruptă, contribuind la reorganizarea acestei dieceze și la înzestrarea ei cu toate întocmirile mai de lipsă.

Când apoi Pronia dumnezeiască, prin voința poporului nostru credincios, Te-a ridicat în fruntea întregii noastre provincii mitropolitane și totodată în fruntea arhidiecezei noastre transilvane, cercul de activitate al Escelenței Tale s'a largit, crescându-Ți deodată cu rangul și răspunderea arhierască.

Escelența Ta însă Te-ai arătat vrednic și de această nouă treaptă, cea mai înaltă în organismul bisericii noastre naționale.

Nu este dat nouă, contimporanilor, a judeca și a prețui după merit lucrările Escelenței Tale, de când Provedința dumnezeiască Te-a adus în mijlocul nostru, încredințându-Ți cea mai înaltă vrednicie în sânul bisericii, și până în ziua de astăzi, când, pe lângă mitra sfântă, pletele venerabile argintii împodobesc creștetul Es-

celenței Tale; aceasta o va face mai târziu istoria nepărtinitoare.

Cu toate acestea, nu cred să fie vreunul dintre noi, sau din întreagă provincia mitropolitană, care să nu recunoască activitatea neobosită a Escelenței Tale, ce nu Te-a părăsit nici chiar până la această etate înaintată și care ne poate servi ca pildă vie nouă, celor mai tineri, — devotamentul pentru biserică noastră strămoșească, și priceperea și iscusința, cu care ai condus naia acestei biserici prin atâtea valuri și printre atâtea stânci primejdioase.

De asemenea cu toții trebuie să recunoaștem, că activității, priceperii și energiei Escelenței Tale avem să mulțămim înfaptuirea câtorva instituțiuni plănuite și, în parte, inițiate de vrednicii antecesorii ai Escelenței Tale. Amintesc în prima linie catedrala, care va vesti în toate timpurile devotamentul și zelul pentru biserică al Escelenței Tale, precum și seminarul renovat, care va adăposti, până la împrejurări mai bune, în condițiuni cu mult mai favorabile ca până acum, tinerimea noastră studioasă în ogorul bisericii și școalei noastre naționale.

Astăzi deci, când, cu vrerea lui Dumnezeu, se împlinesc 40 de ani de când Te-ai învrednicit a primi darul arhieriei, venim cu toții, preoți și mireni, membri ai Sinodului și ai Consistorului arhidiecezan, și-Ți aducem, Înaltpreasfințite Părinte, omagiile noastre de recunoștință pentru tot binele făcut poporului nostru în cadrele bisericii noastre naționale.

Facă Cerul, care Te-a ținut până la această frumoasă vârstă de patriarh „întreg, cinstit, sănătos”, ca firul vieții Înaltpreasfințitei Tale să se lungească până la limitele extreme date nouă muritorilor pe acest pământ, spre binele și fala bisericii noastre naționale și a credincioșilor ei.

Trăiască Escelența Sa încă mulți și fericiți ani!

Telegrama de felicitare a sinodului arădan.

Duminecă Escelența Sa a primit din Arad următoarea telegramă de felicitare:

Escelenței Sale, Înaltpreasfințitului Domn *Ioan Mețianu*, Arhiepiscop și Mitropolit, în Sibiu. Sinodul eparhial al Aradului, întrunit astăzi în prima ședință a sesiunii sale din anul 1915, a luat cu multă bucurie la cunoștință, că azi se împlinesc patruzeci de ani, decând Escelența Voastră ați fost introdus în scaunul episcopesc al acestei eparhii. Darul deosebit al marelui Dumnezeu, care v'a învrednicit să purtați timp de atâtea decenii toiagul arhieresc și până la adânci bătrânețe să cârmuiți cu adevărată chemare și rară înțelepciune biserică strămoșească na-

țională a Românilor din Ungaria și Transilvania, ne dă doritul prilej a vă prezenta omagiul nostru și mulțămimă noastră sinceră și adâncă simțită pentru ocrotirea aproape un sfert de veac a acestei eparhii, prin păstoria Escelenței Voastre. Sadurile nobile, ce cu adevărat zel apostolic ați sămănat aici, au crescut, s'au întărit, și fructele lor dulci și mângăitoare, deoparte asigură și fortifică cultura noastră națională, de altă parte, prin ocrotirea materială a statului preoțesc, dau adevăraților păstori ai acestei eparhii îndemnul înădă, de a-și împlini cu sfințenie misiunea întru îngrijirea sfinte biserici. Istoria nepreocupată va așeza faptele Escelenței Voastre la locul cuvenit măsurii lor, iar noi, cei de acum, cari în mare parte am fost martori frământărilor din epoca binecuvântatei cârmuirii a Escelenței Voastre, primim cu mulțămimă și recunoștință la bunătățile de cari ne-a împărtășit păstoria Escelenței Voastre în aceasta eparhie și din întregul sufletului nostru rugăm pe Atotputernicul Dumnezeu, să vă dăruiască mulțumirea sufletului și încă mulți ani de binecuvântată păstorie cu sănătate. Arad, 29 Martie (11 Aprilie) 1915. În numele sinodului: *Ioan I. Papp*, Episcopul Aradului, președinte.

Răspunsul Escelenței Sale.

Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Mețianu*, a trimis la Arad următorul răspuns telegrafic:

Preasfințitului Domn Episcop *Ioan I. Papp*, în Arad. Mulțămesc cordial, atât Frăției Tale, cât și veneratului sinod, pentru prețuitele felicitări adresate mie la împlinirea celor 40 ani de Arhierie, precum și pentru aprețierea modestei mele activități din acest restimp și în Eparhia Aradului, asigurându-vă, că dacă pelângă alte neajunsuri, împrejurările nu ar fi fost atât de vitrege, s'ar fi produs rezultate și mai bogate; sperând însă, că acele împrejurări vitrege cu ajutorul lui Dumnezeu în curând vor dispărea și că Frăția Ta, succesorul meu în scaun, împreună cu clerul și poporul nostru din acea Eparhie, veți continua a cultiva modestele mele saduri, implor și asupra acestora și asupra Domnilor membri sinodali binecuvântarea cerească, întru mulți ani fericiți. *Ioan Mețianu*, mitropolit.

Adresa reprezentanței fondului preoțesc din Arad.

Reprezentanța fondului preoțesc din dieceza Aradului, instituțiune creată de Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru *Ioan Mețianu*, a trimis

